

Motparter: QBE Insurance (Europe) Limited Magyarországi Fióktelepe och Magyar Állam

Tolkningsfrågor

1. Har den nationella lagstiftaren på vederbörligt sätt följt bestämmelserna i artiklarna 7 och 9 i [direktiv 90/314/EEG], ⁽¹⁾ det vill säga säkerställt ett effektivt skydd för enskilda i händelse av att arrangörer eller återförsäljare av resor försätts i konkurs eller kommer på obestånd, genom att föreskriva att beloppet avseende den ekonomiska säkerhet som ställs av arrangören eller återförsäljaren av resor ska anpassas till en viss procentandel av de nettointäkter som beräknas inflyta vid försäljningen av resepaketet eller till ett visst minimibelopp?
2. Om det konstateras att staten har gjort sig skyldig till en överträdelse, är överträdelsen då tillräckligt klar för att det ska kunna slås fast att skadeståndsansvar har uppkommit?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, s. 59; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 2 augusti 2013 — Croce Amica One Italia Srl mot Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(Mål C-440/13)

(2013/C 344/68)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Croce Amica One Italia Srl

Motpart: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

Tolkningsfrågor

1. Är det förenligt med gemenskapsrätten att en upphandlande myndighet, när den utövar sin behörighet enligt artikel 21 quinques i lag 241/1990 att återkalla en tilldelning av ett offentligt kontrakt, kan välja att avstå från att slutligt tilldela kontraktet enbart på den grunden att den rättsliga företrädaren för det bolag som preliminärt tilldelats kontraktet är föremål för en brottsutredning?
2. Är det förenligt med gemenskapsrätten att göra avsteg från principen att straffrättsligt ansvar ska vara slutligt fastställt, som denna princip uttrycks i artikel 45 i direktiv 2004/18/EG, ⁽¹⁾ av administrativa lämplighetskäl hänförliga till förvaltningsmyndighetens ansvarsområde?

3. Är det förenligt med gemenskapsrätten att göra avsteg från principen att straffrättsligt ansvar ska vara slutligt fastställt, som denna princip uttrycks i artikel 45 i direktiv 2004/18/EG, för det fall att den pågående brottsutredningen rör brott som har samband med det upphandlingsförfarande som är föremål för det beslut som fattades efter omprövning ex officio?

4. Är det förenligt med gemenskapsrätten att de beslut som en upphandlande myndighet har fattat angående offentlig upphandling kan överprövas fullt ut av den nationella förvaltningsdomstolen, vid utövandet av den behörighet som denna domstol tillerkänts på området offentlig upphandling, även om prövningen avser anbudsens tillförlitlighet och lämplighet och således går utöver en prövning av enbart huruvida besluten är uppenbart ologiska, osakliga eller bristfälligt motiverade eller innehåller fel avseende de faktiska omständigheterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Österrike) den 7 augusti 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH mot Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

(Mål C-443/12)

(2013/C 344/69)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH

Svarande: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 1 i förordning (EU) nr 1086/2011 ⁽¹⁾ om ändring av förordning (EG) nr 2073/2005 tolkas så, att färskt fjäderfäkött ska uppfylla det mikrobiologiska kriterium som anges i rad 1.28 i kapitel 1i bilaga I till förordning (EG) nr 2073/2005 ⁽²⁾ i alla skeden av distributionen?
2. Omfattas även livsmedelsföretagare som bedriver verksamhet i ett led i distributionskedjan för livsmedel av förordning (EG) nr 2073/2005 i dess helhet?

3. Ska det mikrobiologiska kriterium som anges i rad 1.28 i kapitel 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 2073/2005 även iakttas i varje led i distributionskedjan av livsmedelsföretagare som inte deltar i produktionen (endast distributionskedjan)?

(¹) Kommissionens förordning (EU) nr 1086/2011 av den 27 oktober 2011 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 och bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 vad gäller salmonella i färskt fjäderfäkött (EUT L 281, s. 7)

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel (EUT L 338, s. 1)

Överklagande ingett den 6 augusti 2013 av Voss of Norway ASA av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 28 maj 2013 i mål T-178/11, Voss of Norway ASA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-445/13)

(2013/C 344/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Voss of Norway ASA (ombud: F. Jacobacci och B La Tella, avvocati)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 28 maj 2013 i mål T-178/11,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Voss of Norway ASA (Voss) yrkar att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 28 maj 2013 i mål T-178/11 (den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen Voss talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 12 januari 2011 (ärende R 785/2010-1) i vilket överklagandenämnden biföll den ansökan om ogiltighetsförklaring som ingetts av Nordic Spirit av det gemenskapsfigurmärke som registrerats av Voss den 3 december 2004.

Överklagandet bygger på följande grunder:

Första grunden. Tribunalen beaktade inte Voss andra grund i första instans, att överklagandenämnden kastat om bevisbördan

Tribunalen undersökte inte huruvida överklagandenämnden gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad avser bevisbördan. Denna grund är oberoende av varumärkesrätt. Denna princip om omvänd bevisbörda, vilken strider mot allmänna rättsprinciper, kan bli en del av relevant rättspraxis. Av enbart detta skäl skulle överklagandenämndens beslut ha ogiltigförklarats och den överklagade domen upphävas.

Andra grunden: Tribunalen gjorde fel vad avser bevisbördan

Tribunalen flyttade bevisbördan, som enbart vilade på Nordic Spirit AB i egenskap av den part som invänt mot registreringen, till Voss som ålades att framlägga bevis på att figurmärket hade särskiljningsförmåga. Tribunalen hänvisade härvid till rättspraxis om varumärken och icke registrerade varumärken som inte var föremål för en giltighetspresumtion, vilket Voss gemenskapsfigurmärke är. Detta utgör ett klart åsidosättande av reglerna om en rättvis rättegång, artikel 99 i varumärkesförordningen (¹) och regel 37 i genomförandeförordningen (²), vilket i sig är tillräckligt för att det överklagade beslutet ska ogiltigförklaras.

Tredje grunden: Åsidosättande av branschpraxis och sedvänja som utgör ett åsidosättande av artikel 7.1 b i varumärkesförordningen

Tribunalen angav i punkt 45 i den överklagade domen att det är nödvändigt att pröva huruvida det omtvistade figurmärket skiljer sig från branschpraxis och sedvänja. En analys av huruvida ett tredimensionellt figurmärke har särskiljningsförmåga ska således göras i första hand utifrån branschpraxis för att avgöra om ett visst tredimensionellt figurmärke kan särskiljas från andra företags varumärken av omsättningskretsen.

Tribunalen gjorde emellertid inte en välgrundad definition av denna praxis inom dryckesbranschen. De uppgifter som tribunalen angav är fel i sak (hänvisningen till en obefintlig cylindrisk del) och så vaga och allmänt hållna att ingen flaska avsedd för drycker skulle kunna anses ha särskiljningsförmåga (inte ens den berömda Coca-Cola-flaskan, om den skulle vara föremål för en ansökan om ogiltighetsförklaring). Invändningsenheten gjorde däremot en riktig bedömning av branschpraxis.

Vidare angav överklagandenämnden i beslut av den 1 februari 2012 (ärende R 2465/2011-2) (Freixenet mot harmoniseringsbyrån) i punkt 36 att "varken granskaren eller nämnden har tidigare framlagt handlingar som utvisar hur marknaden såg